

JÕULUD JA LAULUD

Esitajad: poiss, tüdruk, karjased ja inglid.

Lavakujundus: Ees vasemal laud, mille ääres kaks last õpivad, laual on süütamata küünal.

Poiss: (loeb aeglaselt) *Argihooled nüüd kõik sa jäta, süda kanagi nooreks saa.*

Tüdruk: (Tõstab pea oma raamatust ja parandab) *Süda vanagi nooreks saa.*

Poiss: *Muidugi. (loeb) Süda vanagi nooreks saa, Jõuluõhtu kutsub ju kõik Isa armastust vaatama. Argihooled nüüd kõik sa jäta...jäta. Ah hoopis juurde tuleb neid hooli, kui peab veel jõululaule õppima. Mina seda küll selgeks ei saa.*

Tüdruk: *Las mina proovin lugeda. "Tasa, tasa jõulukellad kajavad, üle terve ilmamaa kõlab laul nüüd rõõmuga, Jõulud tulnud ju." Ongi selge! Aga kui kaua seda pidi õppima!*

Poiss: *Kuule, miks neid jõululaule üldse lauldakse? Igaks jõuluks peab harjutama vanu laule ja õppima uusi. Kas neid ei võiks üldse jõuludest välja jätta?*

Tüdruk: *Muidugi, pääseksime siis sellest tuupimisest. Aga nüüd ei aita midagi, peab õppima*

Poiss: (haigutades) *Oi-jah, küll ma olen väsinud.*

Tüdruk: *Paneme küünla põlema. On vähemalt natuke rohkem jõulude moodi. (Süütab küünla)*

Lapsed loevad vaikselt kumbki oma laulu sõnu, haigutavad vahetevahel ja jäävad laua äärde magama.

Valgus pimeneb. Karjased tulevad lava paremale poole etteossa. Lapsed nagu ärkavad.

1. karjane: *Oleme karjased paljude verstade ja aastasadade tagant, karjatasime loomi.*

2. karjane: *Ükskord me hoidsime oma karja Palestiinas, väikese Petlemma linna lähedal.*

3. karjane: *Siis nägime ja kuulsime midagi sellist, mis ei unune iialgi.*

Tüdruk: *Mina tean. Te nägite jõuluinglit.*

Karjased: *Me nägime suurt valgust. Me kuulsime imelist uudist: Lunastaja on sündinud.*

Poiss: *Jaa, sellepärast meie pühitsemegi jõulusid. See on Jeesuse sünnipäev.*

1. karjane: *Kuidas te siis ei tea, miks jõululaule lauldakse? (Lapsed vaatavad hämmingus teineteisele otsa)*

2. karjane: *Meie kuulsime maailma esimest jõululaulu. See oli inglite ülistuslaul.*

3. karjane: *See kostab mul praegugi kõrvus.*

Kostab vaikset muusikat. Valgus muutub heledamaks. Inglid tulevad lava keskele.

Lapsed: (ehmudes) *Inglid!*

Inglid: *Ärge kartke. Jõulusõnum on ka täna seesama mis ennegi.*

1. ingel: *Jeesus on tulnud maa peale!*

2. ingel: *Ta toob rahu inimeste keskele.*

3. ingel: *Ta annab tahtmise head teha.*

4. ingel: *Ta toob andeksandmise.*

Inglid: *Au olgu Jumalale kõrges!*

1. karjane: *Esimese jõululaulu kõla kajab ikka veel maa peal.*

2. karjane: *See kõlab igas jõululaulus, mis räägib Jeesuse sündimisest.*

Inglid ja karjased laulavad sobiva jõululaulu - "Au Jumalal" kõrges" (Laululäte II, nr. 1)

Karjased: *Jõulud ja laulud kuuluvad kokku.*

Inglid: *Sinagi võid jutustada jõuludest ja tänada Jumalat jõululaulu lauldes.*

On kosta vaikset muusikat. Inglid lähevad ära, siis ka karjased. Valgus tumeneb. Lapsed magavad jälle laua ääres. Kui nad ärkavad, muutub valgus jälle heledamaks.

Poiss: *Mulle tundub, et meil käis külalisi. Kas sina nägid ka?*

Tüdruk: *Ma nägin inglaid ja karjaseid.*

Poiss: *Mina ka.*

Tüdruk: *Mõtlen vaid, nad tulid meie juurde.*

Poiss: *Lausa häbi, et me alles hädaldasime jõululaulude õppimise pärast. Tegelikult on need ju nii toredad.*

Tüdruk: (uurides laulu sõnu) *Siin minu laulus on just sellest samast, millest nad alles laulsid.*

Kuula nüüd: "Üle terve ilmamaa, kõlab laul nüüd rõõmuga". Laulame terve selle laulu.

Poiss: *Muidugi! (kõigile) Laulame selle laulu kõik koos.*

Lapsed ja kõik teised laulavad koos inglite ja karjastega laulu "Tasa, tasa jõulukellad kajavad". Need, kes inglite ja karjaste seast oskavad mingit pilli mängida, mängivad laulule saateks ja võib ka teha kahe salmi vahele vahemängu.